

[Gert Petersen]

punkt skulle på dagsordenen på det næste møde i slutningen af 1979.

Hvad angår spørgsmålet om oplysningen herhjemtil, altså dette om, hvorvidt communicateerne udsendes på dansk, forekommer det højst ejendommeligt, at der her er tale om 9 lande, hvis ministre holder møder, på hvilke møder der vedtages og udsendes communicateer, men at man til i hvert fald ét af landene, som taler sit eget sprog, ikke udsender communicateerne på det pågældende lands sprog.

Jeg kunne have lyst til at spørge – og må erkende, at jeg egentlig ikke har anelse om det: har retsudvalget fået tilsendt disse communicateer, og – det er dog en ikke helt uvæsentlig ting – har det fået tilsendt dem i en dansk oversættelse? Det skulle ikke være forudsætningen for at være medlem af folketinget og følge med, at man skal kunne beherske udenlandske sprog.

Overhovedet føler jeg – og det vil jeg godt sige rent ud – at den parlamentariske kontrol med denne sag har været meget, meget svigtende, og den eneste årsag til, at vi nu drøfter det her i spørgetiden, er, at en vågen medarbejder ved et dagblad har fundet frem til disse communicateer og har skrevet en artikel om det, som er foregået de sidste tre år, og som formodentlig efter alt at dømme – og det synes jeg ministeren bekræftede – skal styrkes i de kommende år.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg har også læst Information, hr. Gert Petersen, og heri, så vidt jeg læser fra Le Figaro, er blevet gengivet et forlydende om, at ministre skulle have påtænkt dette. Jeg mener at have svaret, at jeg ikke har nogen planer om, at vi skal have et samarbejde gående ud på, at der skal være multinationale politistyrker. Vi udveksler informationer, og vi har et nyttigt samarbejde med viden om, hvad der sker, men det bliver, gentager jeg, dansk politi, der kommer til at fungere i Danmark. Så håber jeg, at dette er aflivet.

Hvad angår spørgsmålet om, hvad folketinget er blevet orienteret om, kan jeg sige, at folketingets retsudvalg efter det første møde hen på efteråret 1976 bad om et eksemplar af pressemeddelelsen på dansk, og det fik man. Ønsker man et eksemplar af pressemeddelel-

sen efter det sidste, kan man også få det oversat til dansk.

I øvrigt har man, da dette startede, orienteret det udenrigspolitiske nævn på et møde den 7. juli 1976 om, hvad formålet med denne udveksling af informationer og samarbejdet ikke mindst vedrørende terroristbekæmpelse gik ud på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til justitsministeren af:

Alfred Hansen (DR):

»Hvad er begrundelsen for, at justitsministeriet den 28. september 1978 gav tilladelse til, at tyrkiske og pakistanske fremmedarbejdere på Fyn måtte udføre rituelle slagtinger af får og lam på tværs af dansk lov og ret, og vil ministeren fremover sikre, at også fremmedarbejdere ubetinget skal være underkastet dansk lovgivning?«

(Spm. nr. 479).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af en artikel i julenummeret 1978 af Dyrets Værn, der er medlemsblad for Foreningen til Værn for værgeløse Dyr, at justitsministeriet har dispenseret fra dansk lov ved at tillade fremmedarbejdere at slagte får og lam uden forudgående bedømmelse, sådan som de danske slagtebestemmelser ellers kræver.

Fremmedarbejdere, som ønsker opholdstilladelse i Danmark, må naturligvis være indforståede med, at de som andre af landets borgere må rette sig efter dansk lov og ret.

Det er derfor en betænkelig sag, hvis ministeren undergraver dansk lovgivning ved at imødekomme en gruppe fremmedarbejders ønske om slagting efter religiøse forskrifter.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan bekræfte, at justitsministeriet den 28. september 1978 foreløbig indtil den 1. januar 1980 har givet tilladelse til slagting af lam uden bedømmelse efter muhamedansk ritus.

Som vilkår for tilladelsen er bl. a. fastsat, at slagtingen foregår på Odense offentlige Slagtehus, at næringsmiddelkontrol af slagting til eksportformål ikke finder sted, og at